กฎหมายเมาแล้วขับฉบับใหม่
เมาเกิน 20 มิลลิกรัม ทั้งจำทั้งปรับ

นางสาวอัญมณี สัจจาสัย
วิทยากรเชี่ยวชาญ
กลุ่มงานกฎหมาย 2 สำนักกฎหมาย

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
(ธันวาคม 2567)

กฎหมายเมาแล้วขับฉบับใหม่: เมาเกิน 20 มิลลิกรัม ทั้งจำทั้งปรับ

นางสาวอัญมณี สัจจาสัย
วิทยากรเชี่ยวชาญ
ผู้เรียบเรียง

บทนำ

อุบัติเหตุทางถนนยังคงเป็นปัญหาต่อเนื่องในประเทศไทยมานานนับสิบปี ก่อให้เกิดความเสียหายที่มีต่อชีวิตบุคคลและทรัพย์สินอื่น ๆ ของประชาชนเป็นจำนวนมาก ทำให้ส่งผลกระทบต่อสุขภาพจิตใจของคนในครอบครัวและบุคคลที่เป็นที่รัก สาเหตุสำคัญอันดับหนึ่งที่ทราบกันดี คือ การเมาแล้วขับ ซึ่งก่อให้เกิดความสูญเสียทั้งต่อตนเองและบุคคลอื่นที่ใช้รถใช้ถนนด้วย รวมทั้งสร้างภาระค่าใช้จ่ายแก่ครอบครัวอีกหลายด้านตามมาทั้งระยะสั้นและระยะยาว

ในปี 2554-2566 จากข้อมูลการบูรณาการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน 3 ฐาน ของกรมควบคุมโรค พบว่า มีผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนแล้วกว่า 250,000 คน ยังไม่ร่วมผู้บาดเจ็บนับล้านคน โดย 4.6% ของผู้บาดเจ็บจะเป็นผู้พิการหรืออย่างน้อยครอบครัวละ 3 คน ในจำนวนผู้เสียชีวิตมากกว่า 70% เป็นวัยเด็กและวันทำงาน ซึ่งเป็นกำลังหลักของครอบครัว โดยในปี 2566 มีผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน 17,498 ราย หรือเฉลี่ยวันละ 48 ราย และยังมีคนที่ต้องกลายเป็นผู้พิการตลอดชีวิต เฉลี่ยปีละ 10,000 คน สาเหตุหลักมาจากการใช้ความเร็วเกินกฎหมายกำหนด ไม่เคารพกฎจราจร และดื่มแล้วขับ [1]

ทั้งนี้ ข้อมูลจากกรมคุมประพฤติสรุป 7 วันอันตรายช่วงปีใหม่ 2566 (29 ธ.ค. 2565–4 ม.ค. 2566) มีคดีจำนวนทั้งสิ้น 8,923 คดี จำแนกเป็น คดีขับรถขณะเมาสุรา 8,567 คดี คิดเป็นร้อยละ 96.01 เทียบกับช่วงเทศกาลปีใหม่ 2565 มีจำนวน 7,868 คดี พบว่า คดีขับรถขณะเมาสุรา มีจำนวนเพิ่มขึ้น 699 คดี คิดเป็นร้อยละ 8.88 ขณะที่ 7 วันอันตรายในเทศกาลสงกรานต์ 2566 (11-17 เม.ย. 2566) มียอดสะสม 8,869 คดี จำแนกเป็นคดีขับรถขณะเมาสุรา 8,575 คดี คิดเป็นร้อยละ 96.69 เมื่อเปรียบเทียบสถิติคดีขับรถขณะเมาสุราในช่วงเทศกาลสงกรานต์ 2565 มีจำนวน 7,141 คดี พบว่า คดีขับรถขณะเมาสุรามีจำนวนเพิ่มขึ้น 1,434 คดี คิดเป็นร้อยละ 20.08 สาเหตุหลักของอุบัติเหตุทางถนนที่มาจากพฤติกรรม “เมาแล้วขับ” ด้วยฤทธิ์ของแอลกอฮอล์ซึ่งทำให้ความสามารถในการขับขี่ลดลง ความมึนเมาทำให้ขาดสติ คึกคะนอง ประมาท ฯลฯ [2]

ต้นทุนทางเศรษฐกิจและสังคม ผลกระทบจากอุบัติเหตุทางถนน อุบัติเหตุทางถนนนอกจากจะส่งผลกระทบต่อผู้ที่ประสบภัยแล้ว ยังทำให้เกิดความสูญเสียต่อเศรษฐกิจและสังคมไทย การเสียชีวิตและบาดเจ็บทำให้ผู้ประสบภัยและครอบครัวสูญเสียผลิตภาพ ส่งผลต่อผลิตภาพโดยรวมของประเทศ อุบัติเหตุยังก่อให้เกิดต้นทุนอื่น ๆ เช่น ต้นทุนในการดำเนินคดี ต้นทุนจากผลกระทบต่อสภาพการจราจร เป็นต้น

---

[1] สสส. ร่วมสร้างความตระหนักทศวรรษปลอดภัยทางถนน รำลึก “วันเหยื่อโลก” ตั้งเป้าลดผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุไม่เกิน 8,500 คน/ปี ภายในปี 2570. https://www.thaihealth.or.th/%E0%B8%AA%E0%B8%AA%E0%B8%AA-%E0%B8%A3%E0%B9%88%E0%B8%A7%E0%B8%A1%E0%B8%AA%E0%B8%A3%E0%B9%89%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%95%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%AB%E0%B8%99%E0%B8%B1/

[2] ดื่มแล้วขับกับอุบัติเหตุทางถนน ปัญหาที่ยังคงท้าทายของไทย.
https://dol.thaihealth.or.th/Media/Pdfview/aa51aa5a-79df-ee11-8102-00155d1aab6f

ทั้งนี้ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข คาดการณ์ความสูญเสียทางเศรษฐกิจในปี 2566 กรณีเกิดผู้พิการรายใหม่จากอุบัติเหตุทางถนนตามข้อมูลสถิติในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ.2560-พ.ศ.2564) โดยคิดภาพรวมความสูญเสียทางเศรษฐกิจ แบ่งตามระดับความรุนแรง ดังนี้ เสียชีวิต 511,515 ล้านบาท บาดเจ็บรุนแรง (IPD) 158,669 ล้านบาท บาดเจ็บเล็กน้อย (OPD) 144,957 ล้านบาท และพิการ 306,156 ล้านบาท นอกจากนี้อุบัติเหตุทางถนนทำให้คนไทยอายุขัยสั้นลงและสูญเสียทางเศรษฐกิจ 12 ล้านล้านบาท อุบัติเหตุทางถนนยังมีผู้บาดเจ็บรุนแรงที่ต้องดูแลในโรงพยาบาลถึงปีละ 150,000-200,000 คน ซึ่งในจำนวนนี้ ร้อยละ 4.6 มีความพิการทางร่างกาย ดังนั้นเท่ากับมีผู้พิการรายใหม่ 7,000-13,000 คนต่อปี คิดเป็นผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมเป็นอย่างมาก ซึ่งสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) ได้ประมาณการไว้สูงถึงปีละ 545,000 ล้านบาท ซึ่งความสูญเสียทางเศรษฐกิจของการเกิดอุบัติเหตุทางถนน นับเป็นหนึ่งในปัจจัยที่ฉุดรั้งขีดความสามารถในการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก [3]

ความเป็นมาการบังคับใช้กฎหมาย “เมาแล้วขับ” ในประเทศไทย

ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43 (2) บัญญัติเกี่ยวกับการขับขี่ขณะ “เมาแล้วขับ” ไว้ว่า “ห้ามมิให้ผู้ขับขี่รถในขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น” อย่างไรก็ตาม เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวได้ เนื่องจากยังมิได้กำหนดวิธีการตรวจวัดความเมา ต่อมามีการร่างกฎกระทรวงเพื่อรองรับกฎหมายดังกล่าว และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2537 ตามร่างกฎกระทรวงดังกล่าวมีรายละเอียดสำคัญคือ การกำหนดวิธีการตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ผู้ขับขี่ว่าเมาหรือไม่ด้วยการกำหนดระดับแอลกอฮอล์ในเลือดไว้ไม่เกิน 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ รวมถึงการกำหนดวิธีการตรวจวัดไว้ 3 วิธี ได้แก่

1. ตรวจวัดจากลมหายใจ เป็นการตรวจวัดด้วยเครื่องตรวจวัดระดับ แอลกอฮอล์ในเลือด โดยวิธีเป่าลมหายใจ (Breath alcohol test) ซึ่งจะให้ค่า มีหน่วยเป็นมิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์
2. ตรวจวัดจากปัสสาวะ
3. ตรวจวัดจากเลือด

ทั้งนี้ การตรวจวัดจากปัสสาวะและการตรวจวัดจากเลือด จะกระทำก็ต่อเมื่อไม่สามารถทำการตรวจวัดจากลมหายใจได้ และหากพบว่า มีปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดเกิน 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ ให้ถือว่าเมาสุรา จนกระทั่งในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2540 จึงได้เริ่มมีการตั้งจุดตรวจจับผู้ขับขี่ที่เมาสุราเป็นครั้งแรก โดยการดำเนินการของกองบังคับการตำรวจจราจร หลังจากนั้น จึงมีการดำเนินการตรวจจับอย่างต่อเนื่องและเริ่มมีความเข้มงวดมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัดภายหลังจากที่ พลตำรวจตรี อดุลย์ แสงสิงแก้ว (ตำแหน่งในขณะนั้น) เข้ามารับตำแหน่ง ผู้บังคับการตำรวจจราจร เมื่อเดือนเมษายน พ.ศ. 2541

การตรวจวัดปริมาณแอลกอฮอล์ในในประเทศไทยจะใช้วิธีการ ตรวจวัดลมหายใจเป็นอันดับแรก หากไม่สามารถดำเนินการได้ก็จะตรวจวัดจากปัสสาวะและตรวจวัดจากเลือดตามลำดับ ทั้งนี้ เนื่องจากคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ 10 ให้ความเห็นว่าการเจาะเลือดและการตรวจเลือดเป็นการกระทำต่อร่างกายของบุคคล ซึ่งกระทบต่อสิทธิเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของบุคคลตามมาตรา 31 ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งให้การ

---

[3] ดื่มแล้วขับกับอุบัติเหตุทางถนน ปัญหาที่ยังคงท้าทายของไทย. https://knowledgesharing.thaihealth.or.th/posts/post-1708422397#post-2

รับรองไว้และในหลักทั่วไปของการประกอบวิชาชีพเวชกรรม การกระทำต่อร่างกายของผู้ป่วยต้องได้รับความยินยอมจากผู้ป่วย เว้นแต่เพื่อประโยชน์ในการช่วยชีวิตของผู้ป่วยในกรณีฉุกเฉิน

ดังนั้น การเจาะเลือดที่กระทำต่อร่างกายของผู้ขับขี่ก็ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ขับขี่ด้วย ซึ่งมาตรา 142 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ไม่ได้กล่าวถึงการเจาะเลือดไว้ ดังนั้น การตรวจวัดแอลกอฮอล์จากเลือด จึงเป็นกรณีที่เกินขอบเขตอำนาจของเจ้าหน้าที่ตำรวจตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 142 หากจะให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีอำนาจดังกล่าว จำเป็นจะต้องออกกฎกระทรวงเพื่อมารองรับกฎหมายดังกล่าว

นอกจากนั้น ประเด็นปัญหาการปฏิเสธการตรวจวัดแอลกอฮอล์ของผู้ขับขี่ ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องประสบกับอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ เนื่องจากไม่มีข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้องในประเด็นดังกล่าว ทำให้เจ้าหน้าที่สามารถดำเนินการได้เพียงการกักตัวไว้เพื่อทดสอบ ณ บริเวณจุดตรวจเท่านั้น หรือดำเนินการในข้อหาฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานมีอัตราโทษปรับ ไม่เกิน 1,000 บาท หรือข้อหาหย่อนสมรรถภาพในการขับขี่ ระวางโทษ ไม่เกิน 3 เดือน ปรับตั้งแต่ 2,000-10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งในทางปฏิบัติแล้วจะปรับประมาณ 10,000 บาท ดังนั้นจึงมีการแก้ไขกฎหมายขึ้น ในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2557 โดยระบุว่า การปฏิเสธการตรวจวัดแอลกอฮอล์ ให้ถือเสมือนว่าบุคคลนั้น “เมาสุรา” [4]

อีกทั้ง พระราชบัญญัติจราจรทางบกฉบับ พ.ศ. 2550 (ฉบับที่ 7) ระบุอัตราโทษสูงสุด ในกรณีเมาแล้วขับเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย มีโทษจำคุก 3-10 ปี ปรับ 60,000–200,000 บาท และพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ เพิกถอนใบอนุญาต สำหรับผู้ขับขี่รถในขณะเมาสุราหมายถึงตรวจพบระดับแอลกอฮอล์ในเลือด เกิน 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ ซึ่งการทราบระดับแอลกอฮอล์ในเลือดที่แน่ชัดของผู้ขับขี่ที่กระทำผิดกฎหมายนั้นจะส่งผลต่อการกำหนดโทษในกระบวนการพิจารณคดีในชั้นศาลให้เกิดความเหมาะสมต่อการกระทำผิดในแต่ละกรณี อย่างไรก็ดี การดำเนินงานที่ผ่านมา ยังพบปัญหาอุปสรรคในการตรวจวัดปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดของผู้ขับขี่ระหว่างขั้นตอนการปฏิบัติอยู่หลายประการ อาทิ ความไม่ชัดเจนของแนวทางในการระบุผู้ต้องสงสัยว่ามีพฤติการณ์เมาแล้วขับ ขาดความเข้าใจในขั้นตอนการร้องขอระหว่างจากเจ้าหน้าที่ตำรวจและสถานพยาบาล ข้อกำหนดด้านสิทธิมนุษยชน ระเบียบค่าใช้จ่ายในการตรวจวัด รวมไปถึงคำถามด้านความคุ้มค่าของการตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ในเลือดของผู้ขับขี่ในกรณีต่าง ๆ

ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2552 มีสถิติการเกิดอุบัติเหตุจากเมาแล้วขับเพิ่มสูงขึ้นเฉพาะในปี 2553 อุบัติเหตุเมาแล้วขับคิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 7.8 ของอุบัติเหตุทางถนนทั้งหมดถือว่าเป็นตัวเลขที่สูงสูงสุดในรอบทศวรรษ

ต่อมาเมื่อวันที่ 20 กันยายน 2567 เว็บไซต์ราชกิจจานุเบกษาได้เผยแพร่ประกาศกฎกระทรวงการทดสอบปริมาณแอลกอฮอล์ในร่างกายของผู้ขับขี่ พ.ศ. 2567 โดยรายละเอียดระบุว่า อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2562 และมาตรา 142 วรรค 5 แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2565 นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้

---

[4] การบังคับใช้กฎหมาย “เมาแล้วขับ” น.181 - 183 โครงการพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร สนับสนุนโดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) โดย พันตำรวจโท ดร.ไวพจน์ กุลาชัย และพันตำรวจเอกหญิง จินดา กลับกลาย. https://www.researchgate.net/profile/Waiphot Kulachai/publication/323965788_karbangkhabchikdhmaymealaewkhab/links/5ab5031645851515f59969cf/karbangkhabchikdhmay-mealaewkhab.pdf

ซึ่งเป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการทดสอบปริมาณแอลกอฮอล์ในร่างกายของผู้ขับขี่ ซึ่งใช้บังคับมาเป็นเวลานานให้เหมาะสมอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สรุปสาระสำคัญของประกาศกฎกระทรวงการทดสอบปริมาณแอลกอฮอล์ในร่างกายของผู้ขับขี่ พ.ศ. 2567 ดังต่อไปนี้

ประเด็นการยกเลิก

ให้ยกเลิก (1) กฎกระทรวงฉบับที่ 16 (พ.ศ.2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 (2) กฎกระทรวงฉบับที่ 21 (พ.ศ.2560) ออกตามความในพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ทดสอบเมาแล้วขับ เป่าลมหายใจ ตรวจปัสสาวะ และตรวจเลือด [5]

ปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือด เกิน 20 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ ใน 4 กรณี ถือว่าเมาแล้วขับ คือ

1. ผู้ขับขี่ซึ่งมีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์
2. ผู้ขับขี่ซึ่งได้รับใบอนุญาตขับรถชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ เช่น มือใหม่ใบอนุญาตขับขี่ยังไม่ถึง 2 ปี
3. ผู้ขับขี่ซึ่งมีใบอนุญาตขับขี่สำหรับรถประเภทอื่นที่ใช้แทนกันไม่ได้
4. ผู้ขับขี่ซึ่งไม่มีใบอนุญาตขับขี่ หรืออยู่ระหว่างถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ ถ้ามีปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือด เกิน 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ ในกรณีที่บุคคลที่มีใบขับขี่ตลอดชีพหรือใบขับขี่ 5 ปี และมีอายุเกิน 20 ปี ถือว่าเมาแล้วขับ

การตรวจวัดปริมาณแอลกอฮอล์ในร่างกาย

1. การทดสอบผู้ขับขี่ว่าเมาสุราหรือไม่ ให้ตรวจวัดปริมาณแอลกอฮอล์ในร่างกายของผู้ขับขี่โดยวิธีตรวจวัดจากลมหายใจด้วยเครื่องตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ในเลือดโดยการเป่าลมหายใจ(BREATH ANALYZER TEST) และอ่านค่าของแอลกอฮอล์ในเลือดเป็นมิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ วิธีการทดสอบตามวรรคหนึ่ง ให้ปฏิบัติตามวิธีการตรวจสอบของเครื่องตรวจแต่ละชนิด

2. ในกรณีที่ไม่สามารถทดสอบผู้ขับขี่โดยวิธีตรวจวัดจากลมหายใจได้ ให้ตรวจวัดปริมาณแอลกอฮอล์ในร่างกายของผู้ขับขี่โดยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ (1) ตรวจวัดจากปัสสาวะ (ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ขับขี่ก่อนจึงจะดำเนินการได้) (2) ตรวจวัดจากเลือด (ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ขับขี่ก่อนจึงจะดำเนินการได้) ขั้นตอนการตรวจปัสสาวะ เจ้าพนักงานจะต้องหาสถานที่มิดชิด เหมาะสม และภาชนะจัดเก็บต้องมีฝาปิดผนึก

3. การทดสอบโดยวิธีตรวจวัดจากปัสสาวะตามข้อ 3 (1) ให้ทดสอบจากตัวอย่างปัสสาวะของผู้ขับขี่ โดยในการเก็บตัวอย่างดังกล่าวต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้ (1) จัดให้มีภาชนะที่เหมาะสมสำหรับเก็บตัวอย่างปัสสาวะพร้อมฝาปิดให้แก่ผู้ขับขี่ (2) จัดให้ผู้ขับขี่ขับถ่ายปัสสาวะในสถานที่ที่เป็นส่วนตัว โดยมีการควบคุมการเก็บตัวอย่างเพื่อป้องกันมิให้มีการสับเปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลง (3) จัดให้มีการระบุข้อมูลเกี่ยวกับตัวอย่างปัสสาวะบนฉลากของภาชนะตาม (1) และมีการปิดผนึกภาชนะดังกล่าวด้วย โดยให้ผู้ขับขี่ลงลายมือชื่อกำกับบนฉลากนั้น เมื่อได้เก็บตัวอย่างปัสสาวะของผู้ขับขี่ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้หัวหน้าเจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน หรือเจ้าพนักงานจราจร แล้วแต่กรณี ส่งตัวอย่างปัสสาวะไปยังโรงพยาบาลหรือสถานที่และภายใน

---

[5] กฎกระทรวงการทดสอบกฎกระทรวงการทดสอบปริมาณแอลกอฮอล์ในร่างกายของผู้ขับขี่ พ.ศ. 2567 (20 กันยายน 2567) ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 141 ตอน 57 ก . https://ratchakitcha.soc.go.th/documents/44523.pdf

ระยะเวลาที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติกำหนด เพื่อให้ห้องปฏิบัติการทางเคมีตรวจวัดปริมาณแอลกอฮอล์ในตัวอย่างปัสสาวะดังกล่าว ภายใต้การกำกับดูแลของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม ผู้ขับขี่อายุต่ำกว่า 20 ปี แอลกอฮอล์ในเลือดเกิน 20 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์/ผู้ขับขี่ทั่วไป แอลกอฮอล์ในเลือดเกิน 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ ถือว่าเมาแล้วขับข้อ 6 ในกรณีที่ผลการทดสอบปรากฏว่าผู้ขับขี่มีปริมาณแอลกอฮอล์ในร่างกายดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเมาสุรา (1) ปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดเกิน 20 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ สำหรับผู้ขับขี่ในกรณีดังต่อไปนี้ (ก) ผู้ขับขี่ซึ่งมีอายุต่ำกว่า 20 ปี (ข) ผู้ขับขี่ซึ่งได้รับใบอนุญาตขับรถชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ (ค) ผู้ขับขี่ซึ่งมีใบอนุญาตขับขี่สำหรับรถประเภทอื่นที่ใช้แทนกันไม่ได้ (ง) ผู้ขับขี่ซึ่งไม่มีใบอนุญาตขับขี่ หรืออยู่ระหว่างถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ (2) ปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดเกิน 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ สำหรับผู้ขับขี่ซึ่งมิใช่ผู้ขับขี่ตาม (1) ข้อ 7 ในการตรวจวัดจากลมหายใจหรือปัสสาวะ ให้เทียบผลการตรวจวัดปริมาณแอลกอฮอล์ในร่างกายที่ได้รับจากเครื่องตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ในเลือดโดยการเป่าลมหายใจ หรือผลทดสอบทางเคมีจากการตรวจวัดปริมาณแอลกอฮอล์ในตัวอย่างปัสสาวะแล้วแต่กรณีโดยใช้ปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดเป็นเกณฑ์มาตรฐาน ดังต่อไปนี้ (ก) กรณีตรวจวัดจากลมหายใจให้ใช้ค่าสัมประสิทธิ์ในการแปลงค่าเท่ากับ 2,000 (ข) กรณีตรวจวัดจากปัสสาวะ ให้ใช้ค่าสัมประสิทธิ์ในการแปลงค่าเท่ากับเศษ 1 ส่วน 1.3 [6]

เจ้าหน้าที่จะต้องกักตัวผู้ขับขี่ที่เมาแล้วขับ เพื่อทดสอบในระยะเวลาที่จำเป็น และให้เสร็จโดยเร็ว

เมาแค่ไหนถึงจะเรียกว่าเมาแล้วขับ

1. **ปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือด 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์** มีโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี ปรับ 5,000-20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และถูกพักใช้ใบอนุญาตขับรถไม่น้อยกว่า 6 เดือน

2. **ปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือด 20 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์** กรณีผู้ขับขี่ที่มีอายุน้อยกว่า 20 ปีบริบูรณ์ หรือมีใบอนุญาตขับรถชั่วคราว (แบบ 2 ปี) ถือเป็นผู้เมาสุรา

ปริมาณแอลกอฮอล์เกินมีโทษอะไร

ผู้ที่เมาแล้วขับหลักฐานจะถูกส่งไปยังพนักงานสอบสวนโดยเร็วแต่ต้องไม่เกิน 6 ชั่วโมง เพื่อดำเนินคดีดังนี้

1. **ทำผิดครั้งแรก** จำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับ 5,000 ถึง 20,000 บาทหรือทั้งจำทั้งปรับและถูกพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ไม่น้อยกว่า 6 เดือน หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่

2. **ทำผิดซ้ำอีก** หากทำผิดซ้ำภายใน 2 ปี นับแต่วันที่กระทำความผิดครั้งแรก (อยู่ในระหว่างคาดโทษ) จะเพิ่มอัตราโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี ปรับตั้งแต่ 50,000-100,000 บาท และพักใบอนุญาตขับขี่ไม่น้อยกว่า 1 ปี หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ถาวรตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 160 ตรี/1 มาตรา 160ตรี/2 และมาตรา 160 ตรี/3

3. **ปฏิเสธ ไม่เป่า = เมาแล้วขับ**

- ฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานที่สั่งทดสอบ ปรับครั้งละไม่เกิน 1,000 บาท
- ฝ่าฝืนไม่เป่าสันนิษฐานว่าเมาแล้วขับ จำคุกไม่เกินหนึ่งปี และปรับ 5,000 ถึง 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และถูกพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ไม่น้อยกว่า 6 เดือนหรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่และศาลสามารถสั่งพักใบอนุญาตขับรถ หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับรถ และสามารถยึดรถไว้ได้ แต่ไม่เกิน 7 วัน

[6] เรื่องเดียวกัน

บทลงโทษเมาแล้วขับจนทำให้ผู้อื่นบาดเจ็บ–เสียชีวิต มีดังนี้

สำหรับโทษของการเมาแล้วขับ ไม่ว่าจะเป็นกรณีเป่าแอลกอฮอล์แล้วเกินกำหนดหรือเกิดอุบัติเหตุจนทำให้ผู้อื่นบาดเจ็บหรือเสียชีวิตตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 160 ตรี กำหนดให้ผู้ขับขี่ที่ขับรถในขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น ดังนี้

- **กรณีเมาแล้วขับจนทำให้ผู้อื่น "บาดเจ็บ"** มีโทษจำคุกตั้งแต่ 1-5 ปี ปรับ 20,000-100,000 บาท และถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับรถไม่น้อยกว่า 1 ปี หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับรถ
- **กรณีเมาแล้วขับจนทำให้ผู้อื่น "บาดเจ็บสาหัส"** มีโทษจำคุกตั้งแต่ 2-6 ปี ปรับ 40,000-120,000 บาท ระงับใบอนุญาตขับรถไม่น้อยกว่า 2 ปี
- **กรณีเมาแล้วขับจนทำให้ผู้อื่น "ถึงแก่ความตาย"** มีโทษจำคุกตั้งแต่ 3-10 ปี ปรับตั้งแต่ 60,000-200,000 บาท และเพิกถอนใบอนุญาตขับรถทันที

การควบคุมการเมาแล้วขับในต่างประเทศ

หลักกฎหมายและบทลงโทษของประเทศไทยไม่มีการกำหนดโทษจำนวนครั้งที่กระทำความผิด เมื่อเปรียบเทียบกับของต่างประเทศแล้ว เห็นว่า ต่างประเทศมีมาตรการทางกฎหมายที่ เข้มแข็งและเด็ดขาดกว่าประเทศไทย จะเห็นได้ว่า การบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกรณีเมาไม่ขับของประเทศไทยส่วนใหญ่ผู้ที่กระทำความผิดไม่ได้เกรงกลัวต่อบทลงโทษของกฎหมาย ไม่สามารถยับยั้งผู้กระทำความผิดให้เข็ดหลาบได้อย่างเด็ดขาด เนื่องจากเมื่อได้มีการกระทำความผิดครั้งแรก แล้วจะมีการกระทำความผิดครั้งที่ 2 และครั้งต่อ ๆ ไปอีก ดังนั้นจึงต้องมีมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการป้องปรามผู้ขับขี่รถในขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่นให้มีประสิทธิภาพ [7]

สหราชอาณาจักร

การเมาแล้วขับ ถือเป็นภัยต่อสังคม กฎหมายในอังกฤษ เวลส์ และ ไอร์แลนด์เหนือห้ามผู้เมาสุราขับขี่ยานพาหนะ หากมีปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือด (Blood Alcohol Content : BAC) เกิน 80 มิลลิกรัมต่อเลือด 100 มิลลิลิตร ขณะที่ในสกอตแลนด์กำหนดปริมาณ BAC ต้องห้ามเกิน 50 มิลลิกรัมต่อเลือด 100 มิลลิลิตร ทั้งนี้ หากฝ่าฝืนผู้ขับขี่ที่เมาสุราจะต้องโทษทั้งปรับและจำคุกขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของการเมาขับ เช่น เมาแล้วขับ มีโทษจำคุก 6 เดือน ค่าปรับไม่จำกัดจำนวนขึ้นอยู่กับการพิจารณาของศาล และห้ามขับรถเป็นเวลาอย่างน้อย 1 ปี แต่หากเมาแล้วขับเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายมีโทษจำคุกตลอดชีวิตค่าปรับไม่จำกัดจำนวนขึ้นอยู่กับการพิจารณาของศาล และห้ามขับรถเป็นเวลาอย่างน้อย 5 ปี หากต้องการขอคืนใบขับขี่หลังจาก 5 ปี จะต้องมีการทดสอบการขับขี่ก่อนได้รับใบอนุญาตอีกครั้ง

เกาหลีใต้

ตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกของเกาหลีใต้ (Road Traffic Act) กำหนดให้ผู้ที่มีปริมาณแอลกอฮอล์ที่ระดับ BAC เกินกว่า 30 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ ถือเป็นผู้ที่ขับขี่ขณะเมาสุรา หากผู้ใดฝ่าฝืนจะมีโทษทางอาญาทั้งปรับและจำคุก รวมถึงการตัดคะแนนใบขับขี่ การพักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ ดังนี้

- หากผู้ขับขี่มีปริมาณแอลกอฮอล์ที่ระดับ BAC ตั้งแต่ 30–80 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์จะถูกตัดคะแนนใบขับขี่ 100 คะแนน ซึ่งหากคะแนนใบขับขี่ถูกตัดรวมแล้วเกินกว่า 121 คะแนนในระยะเวลา 1 ปี

[7] 15 ปี กับกฎหมายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.
https://tdri.or.th/wp-content/uploads/2024/10/WB217_template_KMdraft_revised2-1.pdf

จะถูกพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ รวมทั้งมีโทษปรับ 5 ล้านวอน หรือจำคุก 1 ปี และหากเมาแล้วขับและก่อให้เกิดอันตรายต่อทรัพย์สินของผู้อื่น จะถูกตัดคะแนน 100–110 คะแนน 10

- หากผู้ขับขี่มีปริมาณแอลกอฮอล์ที่ระดับ BAC ตั้งแต่ 80–200 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ จะถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่เป็นเวลา 1 ปี สำหรับการกระทำผิดครั้งแรก และ 2 ปี สำหรับการกระทำผิดซ้ำ มีโทษปรับตั้งแต่ 5–10 ล้านวอน หรือจำคุกตั้งแต่ 1–2 ปี ทั้งนี้ หากเมาแล้วขับและก่อให้เกิดอันตรายต่อทรัพย์สินของผู้อื่นจะถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่เป็นเวลา 2 ปี สำหรับการกระทำผิดครั้งแรก และ 3 ปี สำหรับการกระทำผิดซ้ำ

- หากผู้ขับขี่มีปริมาณแอลกอฮอล์ที่ระดับ BAC ตั้งแต่ 200 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ จะถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่เป็นเวลา 1ปี สำหรับการกระทำผิดครั้งแรก และ 2 ปี สำหรับการกระทำผิดซ้ำ มีโทษปรับตั้งแต่ 10–20 ล้านวอน ทั้งนี้ หากเมาแล้วขับและก่อให้เกิดอันตรายต่อทรัพย์สินของผู้อื่น จะถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่เป็นเวลา 2 ปี สำหรับการกระทำผิดครั้งแรก และ 3 ปี สำหรับการกระทำผิดซ้ำ

ประเทศฟินแลนด์

ตามที่กฎหมายจราจรว่า ผู้เมาขับ คือ ผู้ที่มีปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดเกินกว่า 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ ทั้งนี้ พระราชบัญญัติจราจรทางถนนฉบับใหม่มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2020 โดยให้อำนาจตำรวจในการป้องกันไม่ให้บุคคลขับรถแม้ว่าเขาจะมีปริมาณแอลกอฮอล์ในร่างกายไม่ถึง 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ ซึ่งตำรวจอาจสั่งให้บุคคลนั้น ๆ นั่งรอริมถนนจนกว่าจะตรวจไม่พบปริมาณแอลกอฮอล์ในร่างกาย ทั้งนี้ หากมีการฝ่าฝืนเมาขับถือว่าผิดกฎหมาย โดยที่ฟินแลนด์เป็นหนึ่งในไม่กี่ประเทศของสหภาพยุโรปที่ใช้ระบบการลงโทษแบบปรับรายวันที่เกี่ยวข้องกับรายได้สำหรับผู้ที่เมาแล้วขับ ทั้งนี้ค่าปรับของฟินแลนด์ประกอบด้วยโทษปรับขั้นต่ำ 1 วัน สูงสุดไม่เกิน 120 วัน ซึ่งจำนวนเงินค่าปรับรายวันขั้นต่ำอยู่ที่ 6 ยูโร

นอกจากกฎหมายที่บังคับใช้รัฐบาลฟินแลนด์มีการจัดทำโครงการ The Local Alcohol Policy Project (PAKKA) ซึ่งเป็นโครงการความร่วมมือระดับท้องถิ่นกับรัฐบาลฟินแลนด์ และทำงานร่วมกับภาคีเครือข่ายในท้องถิ่น ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพ ตำรวจ โรงเรียน สื่อ ท้องถิ่น ผู้ออกใบอนุญาตขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้านอาหาร ร้านค้าปลีก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ปกครอง และภาคประชาสังคม ทำหน้าที่ทั้งตรวจสอบ เฝ้าระวัง และบังคับใช้กฎหมาย เพื่อป้องกันการซื้อขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่ผู้เยาว์ รวมไปถึงการสนับสนุนสื่อท้องถิ่นในการรณรงค์ให้ความรู้ ความเข้าใจ และเพิ่มความตระหนักรู้ถึงปัญหาเมาไม่ขับให้แก่เยาวชน [8]

ประเทศสิงคโปร์

จากข้อมูลสถิติอุบัติเหตุที่ส่งผลให้เกิดการบาดเจ็บและเสียชีวิตในประเทศสิงคโปร์มีอัตราเพิ่มขึ้นตลอดระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา ซึ่งในปี 2022 พบว่าเป็นอุบัติเหตุที่มีสาเหตุมาจากการเมาแล้วขับสูงถึง 1,703 ครั้ง ความผิดของผู้ที่เมาแล้วขับตามกฎหมายประเทศสิงคโปร์ ในปัจจุบันมีโทษจำคุกสูงสุด 12 เดือน ปรับตั้งแต่ 2,000 ถึง 10,000 เหรียญสิงคโปร์ (ประมาณ 69,140 ถึง 345,700 บาท) หรือทั้งจำทั้งปรับสำหรับผู้กระทำผิดครั้งแรก และห้ามขับรถอย่างน้อย 2 ปี สำหรับผู้ที่กระทำผิดซ้ำมีโทษจำคุก 2 ปี ปรับตั้งแต่ 5,000 ถึง 20,000 ดอลลาร์สิงคโปร์ (ประมาณ 172,850 ถึง 691,400 บาท) และห้ามขับรถ 5 ปี Ms. Meenakshi เจ้าหน้าที่กฎหมายของ IRB Law ในสิงคโปร์ กล่าวว่าบทลงโทษสำหรับการดื่มแล้วขับนั้นรุนแรงขึ้น

[8] เรื่องเดียวกัน

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการแก้ไขกฎหมายจราจรในปี 2019 ซึ่งเพิ่มโทษปรับสูงสุดและโทษจำคุกสำหรับผู้ที่เมาแล้วขับ [9]

เมื่อเปรียบเทียบการควบคุมการเมาแล้วขับของประเทศไทยกับต่างประเทศแล้ว พบว่าต่างประเทศมีมาตรการทางกฎหมายที่เข้มแข็งและเด็ดขาดกว่าประเทศไทย จะเห็นได้ว่าการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกรณีเมาไม่ขับของประเทศไทยส่วนใหญ่ผู้ที่กระทำความผิดไม่ได้เกรงกลัวต่อบทลงโทษของกฎหมาย ดังนั้น จึงควรมีการปรับปรุงกฎหมายให้มีความเข้มงวดและเพิ่มโทษที่รุนแรงขึ้น นอกจากนั้นควรมีการปรับปรุงอัตราโทษตามปริมาณของแอลกอฮอล์เลือดและปรับปรุงการลงโทษตามจำนวนครั้งที่กระทำความผิด ทั้งนี้เพื่อเป็นการป้องปรามไม่ให้ผู้ขับขี่กระทำผิดซ้ำ และลดปริมาณการดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ขับขี่ได้อีกทางหนึ่ง [10]

หากเมาแล้วขับ ประกันรถยนต์จะคุ้มครองหรือไม่

1. ประกันภัยภาคบังคับ (พ.ร.บ.): ยังคงคุ้มครองแม้ผู้ขับขี่จะเมาแล้วขับ ถึงแม้ว่าปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดเกิน 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ พ.ร.บ. ก็ยังให้ความคุ้มครองทั้งตัวผู้เมาแล้วขับและคู่กรณี โดยจะให้ความคุ้มครองในส่วนของค่าสินไหมทดแทนสำหรับค่ารักษาพยาบาลเท่านั้น ส่วนค่าเสียหายที่เกิดขึ้นกับรถยนต์ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบเอง

2. ประกันภัยภาคสมัครใจ : ไม่คุ้มครองความเสียหายที่เกิดจากการเมาแล้วขับ สำหรับประกันรถยนต์ภาคสมัครใจ หากเมาแล้วขับจนเกิดอุบัติเหตุหากพบว่าผู้ขับขี่มีปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดเกิน 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ บริษัทประกันจะไม่จ่ายสินไหมทดแทนให้ผู้เอาประกันภัย แต่จะทำการจ่ายให้กับคู่กรณีแทน โดยภายหลังจากนั้นบริษัทประกันภัยจะไปไล่เบี้ยเรียกคืนค่าสินไหมทดแทนกับผู้ขับขี่ที่เมาแล้วขับต่อไป

การปฏิเสธการตรวจวัดแอลกอฮอล์

ในกรณีที่ผู้ขับขี่ไม่สะดวกเป่าแอลกอฮอล์ สามารถขอตรวจวัดปริมาณแอลกอฮอล์ด้วยวิธีอื่นได้ โดยต้องดำเนินการภายใน 2 ชั่วโมงหลังถูกเรียกตรวจ มิฉะนั้นจะถือว่าผู้ขับขี่ปฏิเสธการตรวจวัดแอลกอฮอล์โดยไม่มีเหตุผลอันควรกฎหมายจะสันนิษฐานว่าบุคคลนั้นเมาแล้วขับ ซึ่งมีโทษเช่นเดียวกับการเมาแล้วขับทันที ซึ่งวิธีการตรวจวัดแอลกอฮอล์ มีดังนี้

1. การเป่าลมหายใจ (Breath Alcohol Test)
   - เป็นวิธีที่นิยมใช้มากที่สุดเนื่องจากรู้ผลเร็วและไม่รุกล้ำร่างกาย
   - ใช้เครื่องตรวจวัดแบบพกพา (Breathalyzer) ที่ได้มาตรฐานสากล
   - ค่าที่วัดได้มีความคลาดเคลื่อนไม่เกิน ±0.01%

---

[9] กฎหมายของสิงคโปร์เข้มงวดพอที่จะจัดการกับปัญหาเมาแล้วขับหรือไม่**?** https://alcoholstudy.in.th/index.php?ct=news&proc=main&id=395

[10] กิตติพงษ์ สิมมาลี. (2545). การบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก : ศึกษากรณีผู้ขับขี่รถขณะเมาสุรา. ใน วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ปรีดี พนมยงค์. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ สุทธิชัย คำพานิช. (2557). มาตรการในการลงโทษความผิดฐานขับขี่ระหว่างเมาสุราตาม พระราชบัญญัติจราจรทางบก. ใน วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ปรีดี พนมยงค์. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

- ต้องเป่าต่อเนื่องอย่างน้อย 6 วินาที
- ห้ามดื่มน้ำ สูบบุหรี่ หรือใช้สเปรย์ดับกลิ่นปากก่อนเป่า 15 นาที

2. การตรวจเลือด (Blood Alcohol Test)
   - เป็นวิธีที่แม่นยำที่สุดในการวัดระดับแอลกอฮอล์
   - ต้องดำเนินการที่โรงพยาบาลโดยบุคลากรทางการแพทย์
   - ใช้เวลารอผล 30-60 นาที
   - สามารถใช้เป็นหลักฐานในชั้นศาลได้ดีที่สุด
3. การตรวจปัสสาวะ (Urine Alcohol Test)
   - เป็นทางเลือกสำหรับผู้ที่มีปัญหาสุขภาพไม่สามารถเป่าหรือเจาะเลือดได้
   - ความแม่นยำต่ำกว่าการตรวจเลือด
   - ระดับแอลกอฮอล์ในปัสสาวะอาจสูงกว่าในเลือด 1.3-1.5 เท่า
   - ใช้เวลารอผล 15-30 นาที

ขั้นตอนการตรวจวัดแอลกอฮอล์โดยเจ้าหน้าที่

1. แจ้งเหตุผลในการตรวจและขอดูใบอนุญาตขับขี่
2. สังเกตอาการมึนเมาเบื้องต้น เช่น กลิ่นแอลกอฮอล์ การทรงตัว การพูดจา
3. แจ้งสิทธิในการเลือกวิธีตรวจวัด
4. ใช้เครื่องตรวจที่ได้มาตรฐานและผ่านการสอบเทียบ
5. แสดงผลการตรวจให้ผู้ถูกตรวจเห็นชัดเจน
6. บันทึกผลและให้ผู้ถูกตรวจลงนามรับทราบ
7. หากเกินกำหนด ดำเนินการตามกฎหมายทันที

ข้อควรรู้เกี่ยวกับการตรวจวัดแอลกอฮอล์

1. ระดับแอลกอฮอล์จะสูงสุดหลังดื่ม 30-60 นาที
2. ร่างกายกำจัดแอลกอฮอล์ได้ประมาณ 15 mg% ต่อชั่วโมง
3. การดื่มน้ำมาก ๆ ไม่ช่วยลดระดับแอลกอฮอล์
4. อาหาร คาเฟอีน และการออกกำลังกายไม่ช่วยให้สร่างเร็วขึ้น
5. ความแม่นยำของผลตรวจขึ้นอยู่กับคุณภาพของเครื่องมือ และวิธีการตรวจ

ปัญหาอุบัติเหตุทางถนนโดยเฉพาะจากการดื่มแล้วขับในประเทศไทย ยังคงเป็นปัญหาเร่งด่วนที่ต้องให้ความสำคัญ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกภาคส่วนจะต้องร่วมมือกัน เพื่อเผชิญหน้ากับความท้าทายนี้ร่วมกัน กฎหมายที่เข้ามาคุ้มกันปัญหาเมาแล้วขับที่ว่าสำคัญแล้ว ตัวเราเองนั้นสำคัญกว่าผู้ขับขี่จึงต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคม หากต้องสังสรรค์ กิน ดื่ม ไม่ควรขับรถยนต์ ควรเลือกขนส่ง และบริการสาธารณะที่มีอยู่มากมายในปัจจุบัน เพื่อลดอุบัติเหตุและความสูญเสียบนท้องถนน รวมทั้งเพื่อให้สังคมไทยมุ่งไปสู่สังคมซึ่งมีอันตรายจากอุบัติเหตุทางถนนน้อยลง

เมาแล้วขับ

เมาเกิน 20 มิลลิกรัม
โดนทั้งจำ ทั้งปรับ

(กฎกระทรวงการทดสอบปริมาณแอลกอฮอล์ในร่างกายของผู้ขับขี่ พ.ศ. 2567)

บทลงโทษ เมาแล้วขับ

กรณีเมาแล้วขับจนทำให้ผู้อื่น "บาดเจ็บ"

มีโทษจำคุกตั้งแต่ 1-5 ปี ปรับ 20,000-100,000 บาท

กรณีเมาแล้วขับจนทำให้ผู้อื่น "บาดเจ็บสาหัส"

มีโทษจำคุกตั้งแต่ 2-6 ปี ปรับ 40,000-120,000 บาท
ระงับใบอนุญาตขับรถไม่น้อยกว่า 2 ปี

กรณีเมาแล้วขับจนทำให้ผู้อื่น "ถึงแก่ความตาย"

มีโทษจำคุกตั้งแต่ 3-10 ปี ปรับตั้งแต่ 60,000-200,000 บาท
และเพิกถอนใบอนุญาตขับรถทันที

ปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดเท่าไร = เมาแล้วขับ

- ผู้ขับขี่ อายุน้อยกว่า 20 ปี
- มีใบขับขี่ชั่วคราว (แบบที่ 2)
- ไม่มีใบขับขี่
- อยู่ระหว่างถูกพักหรือถูกเพิกถอนใบขับขี่
- มีใบขับขี่รถประเภทอื่น ที่ใช้แทนกันไม่ได้

- สำหรับผู้ขับขี่ที่เป็นบุคคลทั่วไป

มีโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี
ปรับ 5,000-20,000 บาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ
และถูกพักใช้ใบอนุญาตขับรถ
ไม่น้อยกว่า 6 เดือน

ปริมาณแอลกอฮอล์เกิน มีโทษอย่างไร

ผู้ที่เมาแล้วขับ หลักฐานจะถูกส่งไปยังพนักงานสอบสวนโดยเร็วแต่ต้องไม่เกิน 6 ชั่วโมง เพื่อดำเนินคดี

ทำผิด "ครั้งแรก"

จำคุกไม่เกิน 1 ปี
หรือปรับ 5,000 - 20,000 บาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ
และถูกพักใช้ใบอนุญาตขับขี่
ไม่น้อยกว่า 6 เดือน
หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่

ทำผิด "ซ้ำอีก"

หากทำผิดซ้ำ ภายใน 2 ปี
นับแต่วันที่กระทำความผิดครั้งแรก
(อยู่ในระหว่างคาดโทษ)
จะเพิ่มอัตราโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี
ปรับตั้งแต่ 50,000-100,000 บาท
และพักใบอนุญาตขับขี่ไม่น้อยกว่า 1 ปี
หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ถาวร

ปฏิเสธ ไม่เป่า = เมาแล้วขับ

ฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานที่สั่งทดสอบ
ปรับครั้งละไม่เกิน 1,000 บาท
ฝ่าฝืนไม่เป่าสันนิษฐานว่าเมาแล้วขับ จำคุกไม่เกิน 1 ปี
และปรับ 5,000 ถึง 20,000 บาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ และถูกพักใช้ใบอนุญาตขับขี่
ไม่น้อยกว่า 6 เดือน หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับรถ
และสามารถยึดรถไว้ได้ แต่ไม่เกิน 7 วัน

จัดทำโดย : สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บรรณานุกรม

ราชกิจจานุเบกษา

พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 และแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 43(2), ม.142(2) ว.2-ว.5, ม.154(3), ม.160 ตรี ,ม.160 ตรี/1.(29 มกราคม 2522). **ราชกิจจานุเบกษา**, เล่ม 96 ตอนที่ 8 ฉบับพิเศษ

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535. (9 เมษายน 2535). **ราชกิจจานุเบกษา**, เล่ม 109 ตอนที่ 44

กฎกระทรวงการทดสอบกฎกระทรวงการทดสอบปริมาณแอลกอฮอล์ในร่างกายของผู้ขับขี่ พ.ศ. 2567. (20 กันยายน 2567). **ราชกิจจานุเบกษา**, เล่ม 141 ตอนที่ 57 ก

เอกสารอ้างอิง

กิตติพงษ์ สิมมาลี. (2545). การบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก : ศึกษากรณีผู้ขับขี่รถขณะเมาสุรา. ใน *วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ปรีดี พนมยงค์.* มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

สุทธิชัย คำพานิช. (2557). มาตรการในการลงโทษความผิดฐานขับขี่ระหว่างเมาสุราตาม พระราชบัญญัติจราจรทางบก. ใน *วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ปรีดี พนมยงค์.* มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

หทัยรัตน์ ต๊ะอินทร์. (2545). พฤติกรรมการดื่มสุรากับการเกิดอุบัติเหตุจราจรของผู้ประสบอุบัติเหตุจราจรที่มารับบริการในห้องฉุกเฉินและอุบัติเหตุของโรงพยาบาลตำรวจ. ใน *วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สุขศึกษา)*. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์

กฎหมายเมาแล้วขับฉบับใหม่: เข้มงวดเพื่อความปลอดภัยบนท้องถนน เมาเกิน 20 มิลลิกรัม ทั้งจำและปรับ. สืบค้นเมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2567 จาก https://justicechannel.org/read/new-laws/drunkdriving2024

กฎหมายน่ารู้ ตอนที่ 415 : ระดับแอลกอฮอล์เท่าไรเจอโทษเมาแล้วขับ หากไม่ยอมเป่าแอลกอฮอล์จะผิดกฎหมายหรือไม่. สืบค้นเมื่อ 9 ธันวาคม 2567 จาก https://www.moj.go.th/view/81905

การบังคับใช้กฎหมาย “เมาแล้วขับ” น.181 - 183. โครงการพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร สนับสนุนโดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) โดย พันตำรวจโท ดร.ไวพจน์ กุลาชัย และ พันตำรวจเอกหญิง จินดา กลับกลาย . สืบค้นเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2567 จาก https://www.researchgate.net/profile/Waiphot Kulachai/publication/323965788_karbangkhabchikdhmay_mealaewkhab/links/5ab5031645851515f59969cf/karbangkhabchikdhmay-mealaewkhab.pdf

ดื่มแล้วขับกับอุบัติเหตุทางถนนปัญหาที่ยังคงท้าทายของไทย. สืบค้นเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2567 จาก https://dol.thaihealth.or.th/Media/Pdfview/aa51aa5a-79df-ee11-8102-00155d1aab6f

บรรณานุกรม (ต่อ)

ระบบบูรณาการข้อมูลการตายจากอุบัติเหตุทางถนน. สืบค้นเมื่อ 7 ธันวาคม 2567 จาก www.https://rti.moph.go.th/rtddi/public/index.php

เมาแล้วขับ มีโทษตามกฎหมายอย่างไรบ้าง. สืบค้นเมื่อ 9 ธันวาคม 2567 จาก https://www.thairath.co.th/lifestyle/life/2694424

ย้อนดูสถิติเจ็บ-ตายบนถนนไทย ปี 2564 – 2566 เดินหน้าสู่เป้าหมายลดผู้เสียชีวิตก่อนปี 2570. สืบค้นเมื่อ 6 ธันวาคม 2567 จาก www.https://tdri.or.th/2024/08/follow-data-of-injuries-and-deaths-towards-the-goal-of-safe-thai-roads-for-everyone/

อัปเดตกฎหมายเมาแล้วขับ 2567 มีโทษอย่างไรบ้าง. สืบค้นเมื่อ 9 ธันวาคม 2567 จาก https://www.toyotasure.com/contentdetail/contentdetailsui/550

อุบัติเหตุทางถนนประเทศไทย กองป้องกันการบาดเจ็บ กรมควบคุมโรค. สืบค้นเมื่อ 2 ธันวาคม 2567 จาก https://ddc.moph.go.th/uploads/publish/1587620240712091713.pdf

15 ปี กับกฎหมายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์. สืบค้นเมื่อ 22 พฤศจิกายน 2567 จาก https://tdri.or.th/wp-content/uploads/2024/10/WB217_template_KMdraft_revised2-1.pdf